

ת"פ 22937/02/14 - מדינת ישראל נגד פנחס פרחן

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 22937-02-14 מדינת ישראל נ' פרחן

בפני בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פנחס פרחן

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה ולא הורשע בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של פציעה כשהעברין מזויין, בניגוד ל335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המתלונן הינו שכן של משפחת הנאשם. ביום 15.11.12 הבחין המתלונן כי רכבם של משפחת הנאשם חוסם את יציאת רכבו. המתלונן פנה אל אימו של הנאשם בעודו אחוז מברג בידו, הנאשם הגיח מאחורי המתלונן ותקף אותו בכך שהיכה אותו עם קרש בראשו, מיד הגיע אחיו של הנאשם, הוריד את הקרש מידי של הנאשם והרחיקו. למתלונן נגרם חתך עמוק באורך 15 ס"מ בראשו, אשר בגינו בוצעה תפירה של החתך המדמם בקרקפת והמתלונן חוסן בטודסואיד.

הסדר הטיעון

2. ביום 1.10.14 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ולא יורשע בו. הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר שיבחן שאלת הרשעתו. עוד סוכם כי ככל שיתקבל תסקיר חיובי המאשימה תגביל עמדתה למאסר למשך 3 חודשים שירוצה בעבודות שירות. ככל שהתסקיר יהיה שלילי הטיעון לעונש יהיה פתוח. עוד הוסכם כי ההגנה תטען לעונש כראות עיניה, לרבות להימנעות מהרשעה.

תסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

3. בתסקיר הראשון מיום 28.4.15 שירות המבחן סקר באריכות את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם כבן 30, נשוי ואב לשניים, בוגר 14 לימוד בבית ספר (תעודת בגרות מלאה ותעודת הנדסאי מכונות), שירת שירות צבאי מלא בסדיר כטכנאי מטוסים, לאחר מכן שירות שירות קבע ועודנו משרת במילואים. הנאשם ללא

עבר פלילי.

באשר לעבירה הנדונה מסר כי בוצעה על רקע סכסוך מתמשך עם המתלונן, לא התכוון לפגוע בו ופעל כפי שפעל בשל תחושת איום שחש מפניו באותו הרגע. מבין שפעל מתוך שיקול דעת שגוי, באופן תוקפני ואימפולסיבי. הביע צער חרטה ובושה על התנהגות זו.

לדבריו התנהגותו אינה מותאמת לאורח חייו, שכן עמדותיו נוגדות שימוש באלימות. לדבריו ביטא רצון להתנצל בפני המתלונן אך המתלונן מסרב לדבר עימו. שירות המבחן בחן אפשרות להליך גישור פוגע נפגע.

שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות נמוך. שירות המבחן סבר כי ענישה בדמות של"צ עשויה להתאים וביקש דחיה על מנת לבחן המשך קיומו של הליך צדק מאחה.

4. בתסקיר מיום 1.7.15 ציין שירות המבחן כי הנאשם הביע אמביוולנטיות ביחס לאפשרות לקיים הליך של צדק מאחה. נקבעו עימו 3 פגישות לצורך בחינת התאמתו להליך, אך הוא נמנע מלהתייצב לפגישות ולא יצר קשר. שירות המבחן הפנה את הנאשם לבניית תוכנית של"צ, אך הנאשם לא פעל לעשות כן, שירות המבחן ניסה מספר פעמים לדרבן את הנאשם אך הנאשם מסר כי יש עוד זמן.

לאור העדר שיתוף הפעולה ולאור דברי הנאשם כי הסכסוך עם המתלונן עדיין מתמשך, התקשה שירות המבחן להעריך את רמת הסיכון במצבו של הנאשם.

לאור העדר שיתוף הפעולה נמנע שירות המבחן מהמלצה שיקומית וסבר כי יתכן והנאשם זקוק לענישה מרתיעה בדמות מאסר מותנה לצד פיצוי למתלונן.

5. בתסקיר מיום 17.1.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם השלים את הנדרש ממנו וגיבש תוכנית של"צ. שירות המבחן ציין כי האפשרות לקיים הליך של "צדק מאחה" לא יצאה אל הפועל. באשר לשאלת ההרשעה, לאור היותו נעדר עבר פלילי, ולאור התרשמות לסיכון נמוך להישנות עבירות, ובשל החשש שהרשעה תפגע בעיסוקו, שכן במסגרת עבודתו עובד בין היתר בבסיסי צה"ל, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם.

6. ביום 29.11.17 התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ראיות וטיעונים לעונש

7. מטעם המאשימה העיד המתלונן. לדבריו כמעט מת כתוצאה מהאירוע. לדבריו נפתח לו הראש כתוצאה מהתקיפה, יש לו צלקת של 15 ס"מ לאורך כל המצח, אותה מגדיר כ"אות קין". נקבע לו נכות של 10% לצמיתות. לדבריו היה איש עסקים גדול והפך ללעג במושבו, מאז התקיפה איבד את בטחונו ונמצא בקריסת מערכות. לדבריו לאחר התקיפה לא עבד במשך 3 חודשים, סובל מחרדות, נוטל כדורים, עבר מאז 2 התקפי לב, היה אדם בריא, ספורטאי והיום הוא שבר כלי. לדבריו הנאשם ומשפחתו ממשיכים להתעלל בו עד היום.

המאשימה הגישה את התיעוד הרפואי של המתלונן (ת/1) ואת חוות הדעת בעניין הנכות שנגרמה למתלונן (ת/2).

8. ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשם יליד 1984, נעדר עבר פלילי, הפנתה לחומרת העבירה, לפגיעה המשמעותית בערך המוגן, טענה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר, לאור האמור בתסקיר מיום 1.7.15 טענה המאשימה כי אינה מוגבלת לענישה שהוצגה בהסדר. טענה כי התסקיר השלישי אינו משקף את המציאות והתסקירים הקודמים נאמנים יותר למצב. לפיכך עתרה למאסר ברף העליון של המתחם, מאסר מותנה פיצוי גבוה והתחייבות כספית.

9. ב"כ הנאשם ציין כי מדובר באירוע חמור ומכוער, אך גם המתלונן הגיע במקום כשהוא אוחז במברג ולדבריו "לא בשביל לעזור לאם להדק את המדפים". לדבריו הנאשם נעדר עבר, התנצל בפני המתלונן עוד בשלב העימות, שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו. ב"כ הנאשם טען כי ההליך אמנם נמשך 5 שנים, אך לא כל הדחיות היו בעטיו של הנאשם, חלק מהדחיות נדרשו בשל התנהלות התביעה. ביקש להקל בעונשו של הנאשם, בשל חלוף הזמן. ב"כ הנאשם הפנה לכך שאין עסקינן בתביעה נזיקית, אלא בהליך פלילי, וכי כל פיצוי שיוטל יקוזז במסגרת ההליך האזרחי. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה באשר למתחם העונש ההולם. ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם. לדבריו הנאשם עובד בחברה לעבודות עפר, עובד עם בסיסי צהל, והרשעה עלולה לפגוע בפרנסתו.

10. הנאשם ביקש לומר מספר דברים. לדבריו, פנה למשפחות של המתלונן וכן למתלונן על מנת להתנצל. טען כי היו ביחסים טובים שנים רבות, הנאשם עזר למתלונן ולמשפחתו בהזדמנויות שונות, לדבריו אין שחר לטענות שמתעללים במתלונן עד היום. לדבריו הוא אדם נורמטיבי, מתחרט מעומק ליבו, לדבריו נלחץ מהמצב כשהמתלונן הגיע למקום עם מברג, לדבריו זה קרה ברגע של מהומה, לדבריו קשה לו להתמודד עם העובדה שהרים ידיים על אדם בן 60, מרגיש רע עם עצמו, ניסה אלפי פעמים לבקש סליחה, דרך הילדים שלו ודרך המשפחה שלו, ניסה לפצות אותו.

דין

מתחם העונש ההולם

11. **הערך המוגן** הנפגע הינו שמירה על גופו של אדם ובטחונו.

12. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הגבוה, הנאשם תקף את המתלונן בראשו באמצעות קרש, גרם לו לחתך עמוק בראשו באורך של 15 ס"מ, חתך שנתפר והותיר צלקת לכל אורך המצח.

המחוקק קבע בצידה של העבירה שביצע הנאשם 6 שנות מאסר.

יפים דבריו של בית-המשפט העליון לעניין פתרון סכסוכים באלימות בע"פ 8991/10 **מכבי נ' מדינת ישראל** (27.10.11):

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות... המסר החד-משמעי שעל בתי המשפט להעביר הוא כי לא ניתן להשלים, בשום מקרה, עם פתרון סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע, ועל כן בדיון נתן בית משפט קמא משקל מרכזי בגזר הדין לחומרת מעשיו של המערער".

13. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש לתת את הדעת שהעבירה בוצעה ללא תכום וללא תכנון מוקדם. נתתי דעתי כי בטרם ביצוע העבירה הבחין המתלונן כי רכבו נחסם ופנה את אימו של הנאשם כשהוא אוחז במברג בידו. נתתי דעתי לדברי הנאשם כי חש מאויים מהמתלונן אשר פנה אל אימו של הנאשם כשהוא אוחז בידו מברג. נתתי דעתי כי העבירה בוצעה באלימות חמורה, כשהנאשם מגיח מאחורי המתלונן ומכה עם קרש בראשו. נתתי דעתי שהעבירה הופסקה רק לאחר שאחיו של הנאשם לקח ממנו את הקרש והרחיקו מהמקום. נתתי דעתי לנזק החמור שיכול היה להיגרם למתלונן ולנזק שנגרם לו. כפי שעולה מחוות הדעת שהוגשה, כתוצאה מהתקיפה נגרם למתלונן "חתך עמוק

שיצר צלקת מעוותת במצח שחוצה את קו האמצע ומהווה סוג של "אות קין" בהרגשתו. למרות שעבר זמן רב מאירוע הפציעה הצלקת קבועה ולא תשתנה באופן מהותי.... אני קובע לו נכות 10% לפי המל"ל על צלקת מעוותת במרכז המצח". (ת/2).

14. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר קצר ועד למאסרים לתקופות ממושכות כמפורט להלן:

רע"פ 8722/15 **תבנאס נ' מדינת ישראל** (21.12.15), חבלה ופציעה בנסיבות מחמירות. נגזרו על המבקש 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעורו במחוזי התקבל חלקית והעמידו עונשו על 9 חודשי מאסר בפועל והותיר יתר רכיבי הענישה על כנם. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.

רע"פ 7145/15 **אנגואץ נ' מדינת ישראל**, פציעה כשהעבריין נושא נשק קר. הנאשמת, שהיתה בהיריון, פצעה את שכנתה בסכין תוך כדי סכסוך בין השתיים. המתלוננת הרימה ידה להגן על עצמה, והסכין פצעה אותה בלחייה הימנית. כתוצאה מכך נגרם לה חתך והיא נזקקה לטיפול רפואי. נקבע מתחם 10-24 חודשי מאסר. בית משפט קמא גזר 10 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית, בית המשפט המחוזי המתיק עונשה של הנאשמת ל- 4 חוד' מאסר בפועל בלבד עקב הריונה המתקדם (שבוע 17). ערעור בעליון נדחה.

רע"פ 6449/15 **הייתם חלואני נגד מדינת ישראל** (12.10.2015), פציעה בנסיבות מחמירות. הנאשם פצע את המתלונן באמצעות פטיש. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, נגזרו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. **ערעורים בבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.**

רע"פ 7378/13 **חרובי נ' מדינת ישראל**. פציעה כשהעבריין מזוין. המערער דקר באמצעות סכין מטבח את בטנו של המתלונן וזאת על רקע ויכוח שהתעורר בעקבות רעש שהקים המתלונן במקום מגוריהם המשותף. המערער נדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית. ערעורים שהוגשו לבית משפט מחוזי ועליון נדחו.

רע"פ 5655/13 **עמרם נ' מדינת ישראל** (20.11.14) חבלה או פציעה כשהעבריין נושא נשק קר. בית משפט קמא גזר 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וענישה נלווית. בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והעמיד המאסר על 12 חודשים. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.

עפ"ג (ת"א) 8098-05-15 **גולדשטיין נ' מדינת ישראל** (09.09.2015). פציעה כשהעבריין מזוין. המערערת דקרה את המתלוננת באמצעות בקבוק שבור, זאת על רקע ויכוח. על המערערת נגזרו 6 חוד' מאסר בעבודות שירות, מע"ת, התחייבות ופיצוי בסך 20,000 ₪. בית המשפט המחוזי התערב רק ברכיב הפיצוי והעמידו על 15,000 ₪.

עפ"ג (חיפה) 22202-12-14 **אחמד נ' מדינת ישראל** (05.02.2015). פציעה כשהעבריין מזוין. המערער היכה באלה ודקר בחפץ חד את המתלונן בראשו וזה האחרון נזקק לטיפול רפואי. המחוזי הפחית את תקופת המאסר מ- 10 ל- 6 חוד' והורה כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות.

עפ"ג (ב"ש) 16321-12-13 **טפליצקי נ' מדינת ישראל** (19.2.14). פציעה בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ואיומים. המערער לקח בקבוק קולה ללא רשות מצידנית של המתלונן, כשנדרש להחזיר סירב, המתלונן היכה בידו של המערער והפיל ממנה את כוס הקולה, המערער הרים מהרצפה מקל עץ שבור והכה את המתלונן, פצעאותו בפניו, ולאחר שהמתלונן

נשכב על הרצפה כשפניו מלאות בדם, המשיך ובעט בו, חברו הצטרף והכה אף הוא את המתלונן, בהמשך כשחברו של המתלונן ניסה להגן עליו, איים עליו המערער שירצח אותו ותקף אותו בכך שהיכה בראשו ופצע אותו באמצעות כלי חד בסמוך לאוזנו והמשיך לבעוט במתלוננים בעודם שוכבים על הרצפה. על המערער נגזרו 15 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ע"פ (ב"ש) 2111-12-13 **מימוני נ' מדינת ישראל** (19.02.2014). פציעה כשהעבריין מזוין. על רקע חוב כספי, הגיע המערער לחנות צמיגים ובלהט ויכוח הוציא מרכבו כלי חד שבאמצעותו פצע את המתלונן בבית השחי. על המערער נגזרו 4 חוד' מאסר בעבודות שירות, מע"ת ופיצוי למתלונן. ערעורו נדחה.

עפ"ג (ת"א) 28534-10-12 **סרוסי נ' מדינת ישראל**. פציעה כשהעבריין מזוין והחזקת סכין שלא למטרה כשרה. המערער שלף סכין במהלך מריבה עם אחר ודקר את המתלונן שהגיע בכדי להפריד. כתוצאה מכך נגרם למתלונן חתך בחזהו באורך 3 ס"מ והוא נזקק לטיפול כירורגי. המערער נדון ל-16 חודשי מאסר בפועל. ערעורו במחוזי נדחה.

עפ"ג (ב"ש) 14924-12-12 **גטנט נ' מדינת ישראל**. פציעה כשהעבריין מזוין והחזקת סכין. המערער דקר את המתלונן בסכין מטבח, שתי דקירות בישבנו על רקע ויכוח ועלבונות הדדיים ותחת השפעת אלכוהול. המתלונן בניסיונו להתגונן אחז בסכין וכתוצאה מכך נחתך גם בידו. המערער נדון ל-15 חוד' מאסר בפועל, מע"ת וענישה נלווית. ערעורו במחוזי נדחה.

15. לאור כל האמור אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבותיה נע ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר.

הימנעות מהרשעה

16. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדיון ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדיון, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

17. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להימנע מהרשעת הנאשם בדיון.

נסיבות ביצוע העבירה הן חמורות, הנאשם כאמור, תקף את שכנו תוך שהוא מכה אותו עם קרש בראשו. התקיפה

גרמה למתלונן לצלקת לאורך כל מצחו. המחוקק קבע כפל ענישה לפגיעה אשר מתבצעת באמצעות נשק קר או חם, כפי שבמקרה דנן.

הנאשם לא עבר הליך שיקום בשירות המבחן, לא עבר הליך של "צדק מאחה" או כל הליך טיפולי אחר.

הנאשם לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת קיומו של נזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו אם יורשע בדין. הנאשם עובד כשכיר בחברה העוסקת בעבודות עפר. לדברי מעבידו, הנאשם הוא זה שמטפל בפרויקטים מול בסיסי צה"ל. לא הובאה כי אינדיקציה לכך שהרשעה תביא לכך שיפוטר מעבודתו, או כי יהיה בכך כדי לפגוע ביכולתו לטפל בפרוייקטים בהם מטפל. לא הוכח היקף העבודה מול בסיסי צה"ל.

בע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע כי מדובר במעין "**מקבילית כוחות**":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

במקרה דנן, מעשי העבירה חמורים עד מאוד (וזאת על אף שהנאשם חש מאויים מכך שהמתלונן אחז במברג בידו) ולא ניתן להסתפק בפגיעה עתידית ערטילאית כתוצאה מהרשעה.

אף אם בשל ההרשעה תיגרם לנאשם פגיעה מסוימת ביכולתו לטפל בפרויקטים בהם מטפל עתה, אין מדובר בנזק שיוצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי חברתי כללי, לאור חומרת המעשים.

18. לא נעלמה מעיני המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם.

לא מצאתי הצדקה לאמץ המלצה זו.

ברע"פ 9118/12 אלכסנדר פריגין נ מדינת ישראל קבע בית המשפט העליון כי:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם...."

ראו גם ע"פ 1170/15 פלוני נ. מ"י; רע"פ 8344/15 מחאמיד נ. מ"י; רע"פ 2208/16 גוהר נ. מ"י.

לאור חומרת העבירה בנסיבות תיק זה, ועל אף המלצת שירות המבחן, לא מצאתי כי ניתן להימנע מהרשעת הנאשם.

19. לאור האמור מצאתי לנכון להרשיע את הנאשם

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תשע"ח, 13/12/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם אני מרשיעה אותו בעבירה מיום 15.11.12 של פציעה כשהעבריין מזויין, בניגוד לסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תשע"ח, 13/12/2017 במעמד הנוכחים.

נועה חקלאי, שופטת

גזר דין

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם לא מצאתי הצדקה לחרוג לחומרה או לקולה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום. כאמור, הנאשם לא עבר הליך שיקומי או הליך טיפולי כזה המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם.

בגוזרי את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר להודות ולקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו.
- לקחתי בחשבון את היותו נעדר הרשעות קודמות.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, את העובדה שמנהל אורח חיים נורמטיבי, וכי העונש יכול ויפגע במידה מסויימת בפרנסתו.
- לקחתי בחשבון את תרומתו של הנאשם לחברה ולמדינה במסגרת השירות הצבאי, הסדיר, הקבע ושירות המילואים.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירה (5 שנים). לא מצאתי ליתן משקל רב לחלוף הזמן, הגם שנדרשו דחיות בשל התנהלות המדינה בתיק זה, מרבית הדחיות נדרשו בשל התנהלות הנאשם, אי התייצבות

עמוד 7

לדיונים וחוסר שיתוף פעולה עם שירות המבחן בחלק מהתקופה.

• לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות נמוך. הערכת שירות המבחן מקבלת משנה תוקף בשים לב שחלפו מאז האירוע 5 שנים ולא נפתחו תיקים נוספים.

• לקחתי בחשבון את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה. הגם שלא מצאתי הצדקה לאמץ המלצה זו, ואף לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם, כן מצאתי שיש בהמלצתו העונשית שירות המבחן כדי להצדיק ענישה ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

כאמור, בין הצדדים הוצג הסדר לפיו "ככל שהתסקיר יהיה חיובי בפרמטרים של הפנמה, קבלת אחריות, חרטה, שיתוף פעולה עם שירות המבחן, ..העדר צפי למסוכנות, .. ובהנחה שלא יפתחו תיקים נוספים ותהיה המלצה על הימנעות ממאסר, נגביל עמדתנו ל- 3 חודשי מאסר שיתכן יבוצעו בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי".

הגם שבתסקיר מיום 1.7.15 ציין שירות המבחן כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ולפיכך אין המלצה טיפולית בעניינו, הרי שבתסקיר מיום 17.1.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם התגייס ועמד בנדרש ממנו, שירות המבחן המליץ כאמור להימנע מהרשעת הנאשם.

לאור המפורט לעיל, מעיון בתסקיריו של הנאשם עולה הנאשם עמד בכל הפרמטרים שהציבה המאשימה כתנאי להסדר ולפיכך לא מצאתי הצדקה לעמדתה של המאשימה לפיה מבקשת לסגת מההסדר העונשי שהוצג.

לאחר שנתתי דעתי לכל האמור לעיל, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. הנני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של 45 יום, שירוצה בדרך של עבודות שירות, ב בבית אבות הרב ניסים 17 אשדוד.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייבב לתחילת ריצוי המאסר ביום 12.2.18 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שתינתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרום

להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

ב. מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור הנאשם כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי 15,000 למתלונן מ נ, ע"ת 1. הפיצוי ישולם ב- 15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.4.18.

ככל שיש מוצגים יושמדו בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

עמוד 8

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"ה כסלו תשע"ח, 13/12/2017 במעמד הנוכחים.